

تحلیل فرهنگ

فصل دوم

▲ نخستین گاراژهای مسافربری ایران

▲ اعزام اولین محصلان ایرانی به فرنگ

اهداف فصل دوم

در پایان فصل، انتظار می‌رود دانش‌آموز:

- ۱- علل و چرایی دگرگونی‌های فرهنگی را درک کند.
- ۲- با تجزیه و تحلیل تغییر نمادها و الگوهای ریشه‌های تحولات فرهنگی پی برده و آنها را تبیین نماید.
- ۳- توانایی شناخت «تأخر فرهنگی» جامعه را کسب نماید.
- ۴- توانایی ارتباط فعال و آگاهانه با سایر فرهنگ‌ها را به دست آورد.
- ۵- با امپریالیسم فرهنگی آشنا شده و نقش رسانه‌ها در گسترش سلطه فرهنگی را درک کند.
- ۶- توانایی تشخیص رویارویی فعال و هوشمندانه با تغییرات و تحولات فرهنگی را کسب نماید.

درس اول

تغییرات و تحولات فرهنگی

فرهنگ، ثابت است یا متغیر؟

تغییر در فرهنگ چگونه اتفاق می‌افتد؟ آیا همهٔ مؤلفه‌های فرهنگ تغییر می‌کنند؟

نیازهای انسان، به دو گروه به شرح زیر قابل تقسیم است:

(الف) نیازهای ثابت: این نیازها به ذات انسان، فارغ از زمان، مکان و جنسیت او باز می‌گردد و بین همه انسان‌ها مشترک است و ریشه در فطرت انسانی دارد؛ مانند: عدالت‌خواهی، پرسشگری، تعالی‌جوبی، علم‌گرایی و زیبایی‌دوستی. انسان‌ها در طول تاریخ و در هر منطقهٔ جغرافیایی و با هر جنسیت و نژاد، این ویژگی‌های مشترک را دارا بوده‌اند و هویت انسانی به این ویژگی‌ها وابسته است.

(ب) نیازهای متغیر: این نیازها در انسان‌های مختلف، متناسب با جنسیت، قومیت، شرایط سنی، زمان و مکان، متفاوت است؛ هر چند نیازهای متغیر هم از اصول ثابت، تبعیت می‌کنند، لیکن متناسب با شرایط، و در هر فرد یا گروه، تجلی خاص خود را دارد؛ مانند مدل لباس و پوشش، نوع غذا و ابزارهای غذا خوردن و روش ساخت و ساز منزل مسکونی.

همچنان که نیازهای انسان، ثابت و متغیرند و عناصر ثابت و متغیر دارند، هویت فرهنگی فرد و جامعه نیز از عناصر ثابت و متغیر تشکیل شده است. این امر، از جمله پیچیدگی‌های فرهنگ است که دو صفت یا دو ویژگی به ظاهر متناقض («ثبات» و «تغییر») را در خود جای داده است.

از یک سو، فرهنگ، «ثبات» به نظر می‌رسد، زیرا مواریث فرهنگی در یک دوره طولانی و از نسلی به نسل دیگر منتقل می‌شود و فرهنگ «گذشته» در زمان «حال» برای نسل «آینده» تداوم می‌یابد و اگر تغییری هم در آن صورت پذیرد، آرام و کند است و به سادگی قابل مشاهده و درک نیست. باورها و ارزش‌های اجتماعی در این گروه قرار دارند.

در فرهنگ ما ایرانیان، زبان و ادبیات فارسی طی صدها سال تداوم یافته و فقط با تغییرات جزئی مواجه بوده است.

اما از سوی دیگر، فرهنگ، «متغیر» است و در پاسخ به نیازهای زیستی، روانی و اجتماعی انسان و متناسب با دگرگونی شرایط و مقتضیات زمانی و مکانی به وجود می‌آید؛ مثلاً نحوه طراحی و دوخت لباس و سبک معماری در دوره قاجار، با دوره صفویه و با زمان حاضر، غالباً با هم متفاوت‌اند. این نوع تغییرات در لایه‌های بیرونی و سطحی فرهنگ اتفاق افتاده و برای همگان، قابل مشاهده است.

هر جهان فرهنگی نیز، متناسب با اوضاع اقلیمی و اجتماعی خود، در برابر تحولات محیط، واکنش نشان می‌دهد و در چارچوب مبانی و ارزش‌های خویش، به گونه‌ای عمل می‌کند که امکان بقا و ادامه حیات هویت فرهنگی خود را فراهم سازد.

روdkي

موضوع زیر را بررسی و تجزیه و تحلیل کرده و درباره آن در کلاس گفتگو کنید:

آیا از «روش زندگی» گذشتگان و یا نیاکان خود اطلاعی دارید؟ پدر بزرگ‌ها و مادر بزرگ‌های شما چگونه زندگی می‌کردند؟ مراسم ازدواج و عزاداری آنها چگونه برگزار می‌شد؟ آیا این مراسم، امروز هم، همان‌گونه برگزار می‌شود؟ چه عناصر فرهنگی در آنها، «ثابت» مانده است و کدام یک «تغییر» گرده است؟

◆ چیستی دگرگونی‌های فرهنگی

«چه غذایی را بیشتر دوست دارید؟»

هر یک از شما دانش‌آموزان، این سؤال را از سه گروه سنی زیر بپرسید و پاسخ‌ها را یادداشت کنید:
(الف) پدر بزرگ‌ها و مادر بزرگ‌ها؛

(ب) پدر و مادر خودتان؛

(پ) برادران و خواهران کوچک‌تر، یا کودکان ۶-۷ ساله.

آیا پاسخ‌ها یکسان است؟ آیا هر سه گروه، که نماینده سه نسل هستند، یک نوع غذا را دوست دارند؟

همان‌طور که می‌دانید و پاسخ‌ها نشان می‌دهد، تا حدودی «ذائقه غذایی» این سه نسل تغییر کرده و با هم متفاوت است. پدر بزرگ‌ها و مادر بزرگ‌ها، بیشتر غذاهای سنتی را دوست دارند و از خوردن آنها لذت می‌برند، در حالی که برخی از فرزندان کوچک خانواده، به غذاهای آماده و فست‌فود، علاقه بیشتری نشان می‌دهند. علت چیست؟ چرا این تغییر «ذائقه غذایی» به وجود آمده است؟

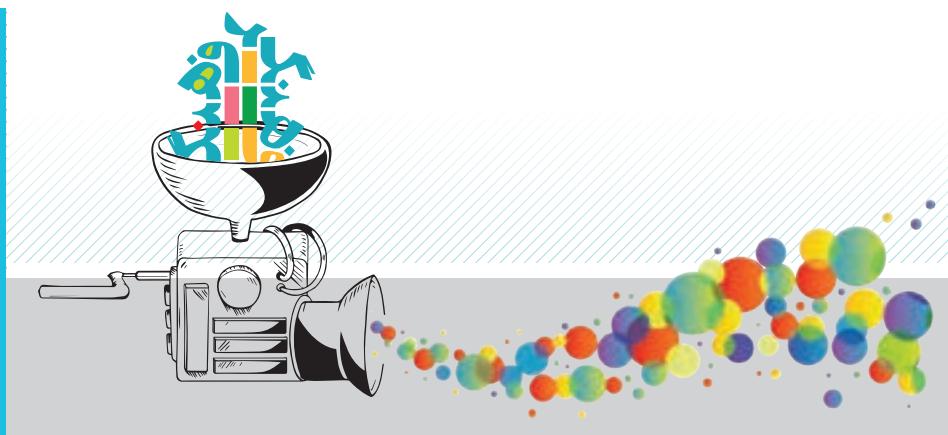

آیا با تغییر نسل‌ها، «دائمه فرهنگی» جامعه هم تغییر می‌کند؟ آیا «عالقمندی‌ها و دوستداشتنی‌های مردم» در طول زمان دگرگون می‌شود؟ بایدها و نبایدهای زندگی آنها چطور؟

مادر عصر تحولات گسترده و شگرف زندگی می‌کیم. این تغییرات، تمام تاریخ پادشاهان مادری ما را در بر گرفته است. نمود تغییرات و تحولات، در ساخته‌های بشری و

فناوری‌های خوبی مشهود است و با سرعت و گستردگی فراوان در حال انجام است. هر روز شاهد تغییر و تحول در مدل رایانه‌ها، تلفن‌های همراه، ماشین‌های سواری، نحوه ساخت و ساز و معماری خانه‌ها و شهرها، روش درمان بیماری‌ها و... هستیم. ما این تغییرات محسوس و مشهود را به خوبی در ک می‌کنیم و همپای این تغییرات، دگرگونی‌هایی را در زندگی فردی و جمعی خویش ایجاد می‌کنیم.

جهان‌های اجتماعی و جهان‌های فرهنگی نیز از قاعده «تغییر و تحول» پیروی می‌کنند و در عین وفاداری به ارزش‌های بنیادی و جنبه‌های ثابت خود، در حال حرکت و دگرگونی‌اند. تمام جوامع، چه به صورت آرام و نامحسوس و چه به صورت ناگهانی و محسوس، تغییرات را تجربه می‌کنند. در واقع، حیات فردی و اجتماعی آدمی، دستخوش مجموعه‌ای از دگرگونی‌های است که پیامدهای مثبت و منفی فراوانی به همراه دارد. این دگرگونی‌های فرهنگی، اجتناب‌ناپذیرند و به ویژه در عصر حاضر به صورت گسترده و با سرعت زیاد، جریان دارند. در تغییرات و تحولات فرهنگی و تشخیص دگرگونی‌های مثبت و مفید، از تحولات منفی و آسیب‌زا، نیازمند تیزبینی و دقت نظر فراوان است و با تأمل در پدیده‌های فرهنگی حاصل می‌شود. انسان‌هایی که توانایی در ک می‌شوند و زودهنگام تحولات را دارند، می‌توانند آنها را مدیریت کنند و برای تحقق اهداف خویش از آنها بهره بگیرند. در مقابل، افرادی که توانایی دیدن و همپایی هوشمندانه و به موقع این تغییرات را ندارند، معمولاً در زندگی روزمره با مشکل روبرو شده و دچار «تحجر» و «عقب‌ماندگی» می‌شوند.

تفاوت «تغییر فرهنگی» با «تحول فرهنگی» چیست؟

قبل‌آموختید که جهان فرهنگی را می‌توان به فرهنگ محسوس و فرهنگ غیرمحسوس و ناملموس تقسیم کرد. همچنین آموختید که عناصر و لایه‌های فرهنگ، به چهار سطح: عقاید و باورها، ارزش‌ها، هنجارها و الگوها و نمادها تقسیم می‌شوند. دو سطح عقاید و ارزش‌ها، لایه‌های زیرین و بنیادین فرهنگ را شکل می‌دهند و هنجارها و نمادها، لایه‌های سطحی و بالای فرهنگ‌اند. دگرگونی در لایه‌های سطحی با عنوان «تغییر فرهنگی» و دگرگونی در لایه‌های بنیادین با عنوان «تحول فرهنگی» نامیده می‌شود.

«تغییرات فرهنگی» شامل پدیده‌های مادی و ملموس و عناصر فرعی فرهنگ است که در کوتاه‌مدت اتفاق افتاده و هر فرد می‌تواند شاهد آنها باشد.

«تحولات فرهنگی»، دگرگونی در ریشه‌ها و ارزش‌های بنیادی است که در یک دوره زمانی طولانی، و شاید در فاصله چند نسل، در یک جامعه اتفاق می‌افتد، و آثار و پیامدهای پایدار و ماندگار بر جای می‌گذارد. با نگاه نظام‌مند، تغییر هر جزء از فرهنگ، در کوتاه‌مدت یا درازمدت، می‌تواند تمام عناصر سیستم را تغییر دهد. «تحولات فرهنگی»، علاوه بر دگرگونی در باورهای اساسی، نمادها و هنجارها را نیز تغییر داده، و می‌تواند هویت جهان اجتماعی و جهان فرهنگی را دگرگون سازد. ممکن است هر «تغییر فرهنگی»، باورها و ریشه‌های هویتی جامعه را تغییر ندهد، اما هر «تحول فرهنگی»، الگوها، هنجارها و نمادها را دگرگون می‌کند.

چگونگی دگرگونی‌های فرهنگی و عوامل مؤثر بر آن

فرهنگ‌ها چگونه تغییر می‌کنند؟ عوامل مؤثر بر دگرگونی‌های فرهنگی کدام‌اند؟

اولین اتوبوس بالاستیک توپر در خطوط بین شهری ایران

چگونگی دگرگونی و عوامل مؤثر بر تغییرات و تحولات فرهنگی عبارت‌اند از:

زنمانی موضوع مطالعه فرهنگی قرار می‌گیرد که عمومیت یابد و تقریباً همه افراد جامعه از این نوآوری متأثر شوند؛ مانند ورود تلفن همراه به زندگی فردی و اجتماعی ما و تأثیر آن بر فرهنگ جامعه.

۲- پذیرش اجتماعی و فرهنگی: آن گاه که عنصر فرهنگی جدید، به واسطه نوچویی یا در اثر مبادلات فرهنگی با سایر فرهنگ‌ها، وارد فرهنگ می‌شود و مورد پذیرش عمومی قرار می‌گیرد، زمینه دگرگونی فرهنگی را فراهم می‌آورد. به عنوان مثال: استفاده از روش برگزاری انتخابات برای جایه‌جایی قدرت در کشورها. اما اگر نوآوری که به وسیلهٔ یک فرد و یا گروهی از افراد جامعه عرضه می‌شود، مورد توجه و تبعیت همگان قرار نگیرد، و به دست فراموشی سپرده شود، این نوآوری، باعث تحول فرهنگی نمی‌شود.

۳- طرد اجتماعی و فرهنگی: با ورود عنصر فرهنگی جدید، برخی از عناصر ناکارآمد فرهنگ موجود، به ویژه در دو لایه نمادها و هنجارها، یا تغییر کرده و یا طرد شده و کنار گذاشته می‌شوند. هر یک از تغییرات مذکور، می‌توانند در کوتاه‌مدت یا درازمدت، زمینه‌دگرگونی عناصر و مؤلفه‌های فرهنگی را فراهم آورند. همچنین اگر عناصری از فرهنگ با ارزش‌ها و نیازهای جدید سازگار نبوده و پاسخگوی آنها نباشند، طرد می‌شوند.

سبک معماری ساختمان‌های قدیم و جدید در تهران

۴- تلفیق و انطباق: عنصر فرهنگی تازه وارد برای پذیرفته شدن در یک جامعه، مراحلی را می‌گذراند و بر حسب نقش و اهمیتی که دارد، تأثیرات و تغییراتی را در عناصر هم‌جوار ایجاد می‌کند. ممکن است مدت زمانی طولانی (مثلاً یک نسل یا بیشتر) لازم باشد تا بین عنصر تازه وارد و عناصر قدیم، سازگاری و انطباق مطلوب ایجاد شود.

ورود اتومبیل به ایران در دوره قاجار

مثال: اگر ورود اتومبیل به ایران را به عنوان محصول صنعتی تازه در نظر بگیریم که شرایط فرهنگی و اجتماعی خاص خود را می‌طلبیده است، این نوازوری پس از مخالفت‌ها و طرفداری‌های چندین ساله، به تدریج وسایل نقلیه‌ای چون اسب، قاطر، درشکه، دلیجان و مشاغلی مانند درشکه‌چی، نعلبند، علاف و... را از صحنه نیازمندی‌های عمومی خارج کردو به جای آن تأسیساتی چون گاراژ، پمپ بنزین، تعمیرگاه، اداره راهنمایی و رانندگی و مشاغلی مانند مکانیکی، پنچرگیری، صاف کاری و رانندگی را به وجود آورد. همچنین کلمات و اصطلاحاتی مانند ترافیک، ترمز، شوفر، راننده و... را رایج ساخت.

گفتگو کنید

چه نمادها و هنجارهایی را در زندگی ما ایرانیان می‌شناسید که در چند دهه گذشته از جامعه طرد شده و کنار گذاشته شده است؟ و چه نمادها و هنجارهایی را می‌شناسید که مجدداً از گذشته‌های دور، به زندگی امروز ما راه پیدا کرده‌اند؟

همان گونه که می‌دانید پیامبران الهی برای تغییر «فرهنگ غیرالله‌ی» و شرک‌آلود مبوعوث شده‌اند تا آن را به «فرهنگ توحیدی» و خدامحور تبدیل کنند. پیامبر اکرم ﷺ نیز این رسالت را به عهده داشت تا «فرهنگ جاهلیت» را به «فرهنگ توحیدی» تغییر دهد. به نظر شما «فرهنگ جاهلیت» قبل از بعثت پیامبر عزیز اسلام چه ویژگی‌هایی داشت؟ و کدام‌یک از این ویژگی‌ها با وجود تلاش پیامبر اعظم ﷺ تا پس از رحلت ایشان ادامه یافت؟ چرا؟

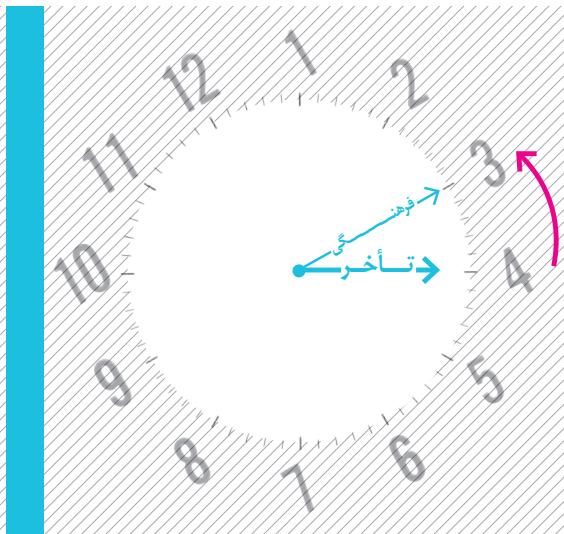

◆ تأخیر فرهنگی چیست؟

تأخر فرهنگی^۱ به صورت‌های مختلف مانند عقب‌ماندگی فرهنگی و واپس‌ماندگی فرهنگی نیز معنا شده است. تأخیر فرهنگی نوعی عدم تعادل فرهنگی به حساب می‌آید و به معنای فاصله عناصر و اجزای یک فرهنگ با یکدیگر، از نظر آهنگ حرکت آنهاست، بعضی از عناصر فرهنگ، نظیر فنون و ازارهای

مادی، زودتر از اندیشه‌ها و عقاید یا سازمان‌های اجتماعی پذیرفته می‌شوند. به این ترتیب، در درون یک فرهنگ، اجزا از یکدیگر جدا و گاه بیگانه می‌شوند. در اثر این تغییر، نابسامانی و ناهمانگی در مجموعه ترکیب و نظم فرهنگی به وجود می‌آید. عدم هماهنگی در تغییر عنصرهای یک ترکیب فرهنگی را، تأخیر یا پس افتادگی فرهنگی می‌گویند.

چنان‌که قبلاً آموختید فرهنگ غیرمحسوس، ریشه‌دارتر و عمیق‌تر است و نمی‌تواند با سرعت فرهنگ محسوس، تغییر کند. ما می‌توانیم لباس و پوشاسک، خودرو، لوازم خانگی، محل سکونت و... خود را به سرعت عوض کنیم و آخرين تکنولوژی را از کشورهای دیگر وارد کنیم، اما هرگز نمی‌توانیم با این سرعت، عقاید، ارزش‌ها و هنجارهای فرهنگی (فرهنگ غیرمحسوس) خود را تغییر دهیم؛ زیرا این تحولات، سال‌ها طول می‌کشد و بسیار کند است؛ و براساس اصل «مقاومت فرهنگی»، پذیرفتن تغییر یا مقاومت در برابر آن، در تمام اجزا و عناصر فرهنگی به یک شکل و اندازه نیست. در نتیجه، در همه جوامع، نوعی ناهمانگی میان اجزای تشکیل‌دهنده فرهنگ وجود دارد و بین این دو بخش، فاصله‌ای وجود دارد که اصطلاحاً به آن «تأخر فرهنگی» می‌گویند.

تأخر فرهنگی را برای اولین بار، دانشمندی به نام «ویلیام آگبرن» مطرح کرد و آن را نوعی از پس افتادگی یا عقب ماندگی اجزا و عناصر فرهنگ غیر محسوس از فرهنگ محسوس دانست که در همه جوامع وجود دارد. سازش و تطابق اجتماعی و فرهنگی به دو شکل قبل تصور است: یکی سازش و تطابق انسان با فرهنگ، و

دیگری هماهنگی و سازش میان قسمت‌های مختلف یک فرهنگ.

تأخر فرهنگی در کشورهای کمتر پیشرفت‌هه، بیشتر و در کشورهای پیشرفت‌هه و صنعتی، کمتر است. یکی از دلایل بروز این وضعیت، به سرعت و تقدم و تأخیر زمانی صنعتی شدن کشورها باز می‌گردد، یعنی چون کشورهای پیشرفت‌هه، سال‌هاست صنعتی شده‌اند (انقلاب صنعتی در قرن هجدهم در اروپای غربی صورت گرفته است) و مردم از ابتدا و گام به گام، با انواع ابداعات و اختراقات و فناوری آشنا شده و با آنها رشد کرده‌اند، در نتیجه فرصت بیشتری یافته‌اند تا افکار، شیوه‌زنندگی والگوهای رفتاری خود را متناسب با تغییرات تکنولوژیکی همراه کنند. در حالی که در کشورهای دیگر، وضعیت بدین گونه نبوده و هر محصول یا کالایی، پس از آنکه تقریباً تکمیل شده، به یکباره وارد کشور شده و در اختیار مردم قرار گرفته است، بدون اینکه مردم با روند تکاملی آنها رشد کرده باشند؛ از دوچرخه تا چرخ خیاطی، از ماشین سواری تا ماشین لباسشویی و ظرفشویی و... به عبارتی هنوز با وسیله‌ای درست آشنا نشده‌اند که وسیله جدیدتری به بازار آمده است؛ در نتیجه، فرصت نداشته‌اند که افکار و والگوهای رفتاری خود را با این تغییرات هماهنگ کنند؛ مثلاً ممکن است فردی با آنکه دارای آخرین مدل ماشین است، روی خط عابر پیاده بایستد، به علام راهنمایی توجه نکند و به حقوق دیگران اهمیت ندهد، یعنی کالای جدید را به دست آورده اما فرهنگ راهنمایی و رانندگی را کسب نکرده است.

این پدیده در مورد رفتار مردم در درون یک کشور و در شهرهای مختلف وجود دارد؛ بدین معنی که مردم یک شهر چون زودتر با فناوری وارداتی آشنا شده‌اند، «تأخر فرهنگی» شان، در مقایسه با سایر شهرها کمتر است. «تأخر فرهنگی» در همه کشورهای جهان وجود دارد و منحصر به فرهنگ و جامعه‌ای خاص نیست و فقط میزان و نسبت میان آنها متفاوت است.

تحقیق کنید

با گسترش ساخت آپارتمان‌ها و مجتمع‌های مسکونی، مناسبات انسانی در این مجموعه‌ها، تغییر کرده است. از منظر تأثر فرهنگی، پدیده آپارتمان‌نشینی و فرهنگ آن را، تجزیه و تحلیل کرده و نتیجه را در کلاس گزارش دهید.

درس دوم

ارتباطات فرهنگی

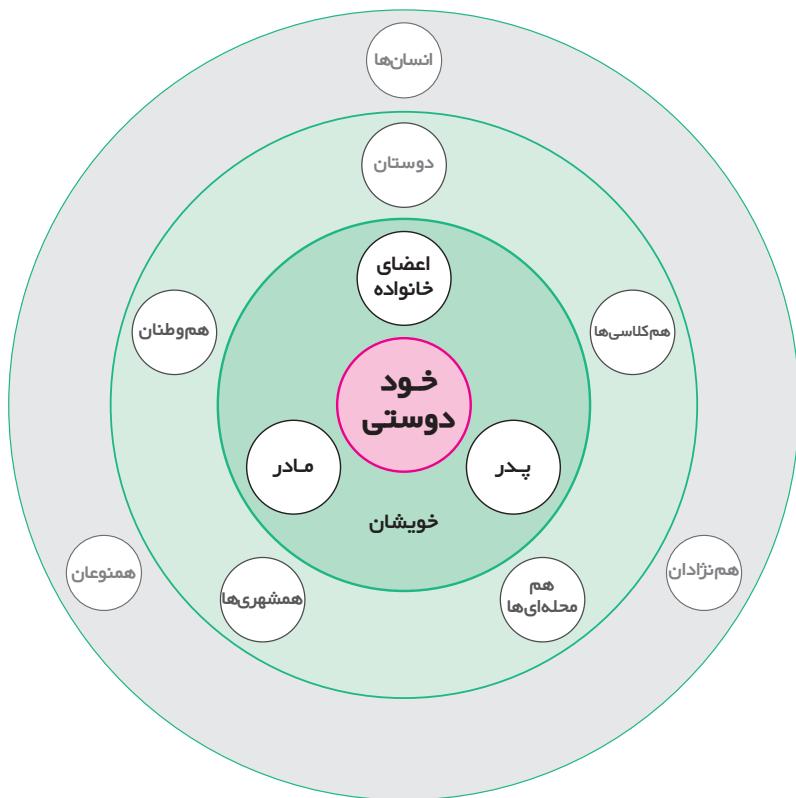

چرا ارتباطات فرهنگی میان جوامع مهم است؟

تعدادی از دوستانتان را در نظر بگیرید؛ این افراد از چه گروه‌های سنی هستند و چه ویژگی‌های فرهنگی دارند؟ باورها، اخلاق و رفتار دوستانه هریک از شما، چه تأثیر فرهنگی بر دیگران می‌گذارد؟ اگر روزی، به هر دلیل، با دوستان صمیمی و اقوام نزدیک خود، قطع رابطه کنید، چه تأثیرات فرهنگی خواهد داشت؟

ارتباط، یک کنش اجتماعی است که ما را به گروه‌ها و شبکه‌های اجتماعی پیوند می‌دهد. ارتباطات از خانواده آغاز می‌شود و به گروه دوستان می‌رسد و روزبه روز گسترش می‌یابد و امروزه با استفاده از رسانه‌های جمعی، به کل جامعه و سراسر جهان تسری می‌یابد. نحوه تکوین هویت ما، به میزان و چگونگی برقراری ارتباطات ما و ساختن شبکه‌های ارتباطی وابسته است. هرچه ارتباط ما با دیگران، آگاهانه‌تر، دقیق‌تر، صمیمی‌تر و صادقانه‌تر باشد، موفقیت ما فزون‌تر و پایدارتر خواهد بود.

یادگیری و شکل‌گیری آگاهی و شخصیت انسان، در اجتماع و از طریق ارتباط با «دیگران» انجام می‌شود. «دیگران»، شامل پدر و مادر، اعضای خانواده، دوستان، اهالی محله و سایر جوامع است. هرچه دامنه «دیگران» گسترده‌تر و متنوع‌تر و در چارچوب مبانی و اصول باشد، رشد شخصیت و تعالی فرهنگ، فزون‌تر خواهد بود. انسان سالم، انسانی است که توانایی برقراری ارتباط سالم با «دیگران» را دارد. انسان‌های منزوی و فاقد روابط اجتماعی، از آرامش و آسایش لازم در زندگی فردی و اجتماعی برخوردار نیستند و در معرض انواع بیماری‌ها و آسیب‌های روانی و اجتماعی قرار دارند.

▲ مرتب نوع دوستی و ارتباطات انسانی در بستر فرهنگ جامعه

جهان‌های اجتماعی و پیشرفت جوامع هم از این قاعده تبعیت می‌کنند. جوامع موفق، جوامعی هستند که با رعایت مبانی و اصول فرهنگی خویش، توانایی برقراری ارتباط با «دیگران» را دارند. ارتباط اجتماعی، عامل و زمینه‌ساز شکل‌گیری فرهنگ است. تعالی و تکامل فرهنگ، به ارتباطات اجتماعی و فرهنگی وابسته است.

مهارت‌های ارتباطی کدام‌اند؟ برای برقراری یک ارتباط مؤثر و موفق، چه مهارتری را باید کسب کرد؟ و چه اصول و ضوابطی را باید رعایت کرد؟ آسیب‌های ارتباطات بی‌قید و شرط کدام‌اند؟

♦ ارتباطات فرهنگی چگونه انجام می‌شود؟

ارتباطات فرهنگی بین افراد و جهان‌های فرهنگی از دیرباز به صورت‌ها و روش‌های مختلف انجام می‌شده است. در گذشته، چادرنشینان کوچ رو، فروشنده‌گان دوره‌گرد، مبلغان مذهبی، جنگجویان فاتح، بازرگانان و تاجران، گردشگران و... همه و همه، فرهنگ و آداب و رسوم خویش را به «دیگران» عرضه می‌کردند و متقابلاً فرهنگ «دیگران» را به جامعه خویش انتقال می‌دادند. اما امروزه، با پیشرفت و گسترش رسانه‌ها و فناوری‌ها و سهولت ارتباطات و انتقال پیام، و نیز آسان شدن رفت و آمدha بین افراد و ملت‌ها، فرهنگ‌های مختلف به یکدیگر نزدیک‌تر شده و داد و ستدha و «روابط فرهنگی»، گسترش و عمق بیشتری پیدا کرده است.

همیاری زنان همسایه برای پختن آش نذری

در سازمان‌ها، نهادها و مؤسسات (اعم از مؤسسات آموزشی، فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و...) افراد با فرهنگ‌های مختلف در کنارهم کار و زندگی می‌کنند و به مبادله فرهنگ می‌پردازند. برخلاف گذشته، انسان‌های امروزی، کمتر به زمین و محل سکونت خود وابسته‌اند و به راحتی تغییر مکان می‌دهند. جابه‌جایی جمعیت و مهاجرت در سطوح مختلف، زمینه‌ساز انتقال فرهنگ و مبادلات فرهنگی است. مهاجرت از روستاهای شهری، از شهرهای کوچک به کلان شهرهای ازیک کشور به سایر کشورها و گسترش گردشگری از پدیده‌های فرهنگی و اجتماعی است که در عصر جدید و زندگی مدرن، افزایش یافته است و پیامدهای فرهنگی خاص خود را به همراه آورده است.

پدیده «کار فصلی» و مهاجرت از روستا به شهر را از منظر فرهنگی بررسی کرده و آثار مشبت و منفی آن را تجزیه و تحلیل کنید.

▲ نامه‌زیگ‌موند سووه شاه لهستان به شاه عباس اول

▲ نصب چهار طاقی از تندیس چهار دانشمند ایرانی در مقر سازمان ملل

أنواع ارتباطات فرهنگي

در دنیای امروز شکل ارتباطات فرهنگی میان جوامع چگونه است؟ آیا تمام روابط به صورت برابر و آزادانه برقرار می‌شود و یا در برخی موارد، به شکلی نابرابر و با هدف سلطه‌گری و حذف فرهنگ‌های بومی و ملی کشورها انجام می‌شود؟

از دیرزمان، اقوام و ملت‌ها به روش‌های گوناگون، گاه مثبت و سازنده و گاه منفی و مخرب، باهم داد و ستد داشته‌اند. انواع تعاملات و ارتباطات فرهنگی را می‌توان در سه گروه به شرح زیر طبقه‌بندی کرد:

الف) اشاعه فرهنگي

اشاعه فرهنگی به معنای سرایت عناصر فرهنگ یک جامعه به جامعه دیگر به صورت طبیعی و در گذر زمان است. فرهنگ و عناصر و مؤلفه‌های فرهنگی، قابلیت انتخاب و الگوپذیری دارند. آداب و رسوم، سنت‌ها، روش‌ها، قصه‌های عامیانه، ابزار، محصولات و کالاها ممکن است توسط افراد یک جامعه، به صورت طبیعی به سایر جوامع سرایت کرده و در آن شیوع پیدا کند.

اشاعه فرهنگی، همواره تحت تأثیر دو عامل «تمایل» و «ارتباط» بوده است: برقراری ارتباط با «دیگران» و علاقه به پذیرش عناصر فرهنگی آنان باعث اشاعه فرهنگی و «وام گرفتن» عناصر فرهنگی از سایر فرهنگ‌ها می‌شود. زمانی که دو خرده فرهنگ، و یا دو قوم و یا دو گروه با یاورها و اعتقادات مختلف، در کنار هم زیست می‌کنند، عناصری از فرهنگ «دیگری» را، که با بنیان‌های فرهنگی و علاقه خود سازگار

می‌بینند، به صورت طبیعی، در فرهنگ «خودی» پذیرفته و اشاعه می‌دهند؛ برای مثال: وجود واژگانی چون شیمی، الكل، جبر و الگوریتم (که اشکال فرنگی شده اصطلاحات سیمیا، الكحول، الجبرا و الخوریزم یا الگوریتم هستند) در مجموعه اصطلاحات علوم طبیعی، از نشانه‌های اشاعه فرهنگ مسلمانان در اروپاست که به صورت طبیعی به آنجا منتقل شده است.

در اشاعه، قوت و جذابیت یک فرهنگ یا مؤلفه فرهنگی، سبب می‌شود که دیگران با آزادی و انتخاب خود، به سوی آن فرهنگ یا مؤلفه برتر گرایش پیدا کنند و آن را پذیرند. در نتیجه در اشاعه فرهنگی، پذیرش، یک سویه بوده و به صورت آزادانه اتفاق می‌افتد.

بررسی و گفتگو کنید

شهردار محجبه در اروپا ▲

گسترش «حجاب و پوشش اسلامی» در کشورهای اروپایی چرا اتفاق می‌افتد؟
علت استقبال زنان و دانشجویان غربی از این نوع پوشش چیست؟ چرا برخی از حکومت‌ها و دولت‌های اروپایی از ورود دانشجویان محجبه به دانشگاه‌ها جلوگیری می‌کنند؟

♦ ب) تبادل فرهنگی

زمانی که دو گروه یا دو قوم باهم ارتباط برقرار می‌کنند، به صورت آزادانه و در یک فرایند عادی، از اندیشه، فکر و رفتار یکدیگر اثر می‌پذیرند و جهان فرهنگی آنها نیز بر یکدیگر اثر می‌گذارد. بدین ترتیب در این ارتباط آزاد و دوسویه، عناصری از یک فرهنگ، بدون هیچ اجبار و الزامی به فرهنگ دیگر منتقل می‌شود. اگر این تأثیرات در یک فرایند دوسویه انجام

شود و فرهنگ‌ها، با شناسایی عناصر مثبت و منفی فرهنگ مقابل، عناصر مطلوب خود را اخذ و وارد فرهنگ خویش کنند، تبادل فرهنگی اتفاق می‌افتد. در تبادل فرهنگی، نابرابری اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، بین دو گروه و بین دو فرهنگ تأثیری در پذیرش ندارد و معمولاً باورهای اساسی، اعتقادات و ارزش‌های فرهنگی حفظ می‌شوند و فرهنگ محسوس و نمادها و هنگارها، در چارچوب همین عقاید و باورها، مبادله شده و باعث رشد فرهنگی می‌شوند.

تبادل فرهنگی، امری مثبت است و باعث پالایش و زایش فرهنگی و ادامه حیات فرهنگ می‌شود و از رکود و واپس‌ماندگی فرهنگی جلوگیری می‌کند. جهان‌های فرهنگی که توانایی برقراری ارتباط با «دیگران» را ندارند، رویش فرهنگی نخواهد داشت و زوال و نابودی فرهنگی، آنان را تهدید خواهد کرد. به ویژه در عصر حاضر که «عصر ارتباطات و اطلاعات» است، تعاملات و تبادلات فرهنگی، بیش از پیش، ضروری است و تمام جوامع باید بتوانند از یافته‌های بشری که متعلق به «همگان» است، بهره‌مند شوند.

بررسی و گفتنگو کنید

محل زندگی شما ، مهاجرپذیر است یا مهاجرفرست؟ در محل سکونت شما چه اقوامی زندگی می‌کنند و چه خرده فرهنگ‌هایی دارند؟ مهاجران و اقوام مختلف چه عناصری را اشاعه می‌دهند؟ تبادل فرهنگی بین آنها چگونه اتفاق می‌افتد؟

اسلام، شرح صدر و ظرفیت وسیعی برای قبول و اقتباس فرهنگ‌های بشری و هضم آنها در خود دارد و کوشش‌های فرهنگی را رسالتی انسانی و یکی از واجبات زندگی شناخته است. در دوره تمدن اسلامی، که علم و دانش و فرهنگ در کشورهای اسلامی در اوج شکوفایی خود بود، دانشجویان اروپایی به این کشورها سفر می‌کردند تاز حکمت، فلسفه و دانش کشورهای مسلمان بهره ببرند. بدین ترتیب، علوم طبیعی و اجتماعی از جهان اسلام به اروپا انتقال یافت. بعد از شکل گیری دوره جدید در غرب و قدرت یافتن فرهنگ اروپایی، جریان مبادله فرهنگی بر عکس شد و این بار دانشجویان کشورهای اسلامی، برای فراگیری علوم، توسط دولت‌های کشورهای اسلامی به اروپا اعزام شدند تاز یافته‌های علمی و فرهنگی اروپاییان بهره بگیرند.

تجزیه و تحلیل کنید

حدیث پیامبر اکرم ﷺ در زمینه علم‌آموزی از دیگران را که فرمودند: «اُطْلُبُ الْعِلْمَ وَلَا
بِالصَّيْنِ»، از منظر تبادل فرهنگی تجزیه و تحلیل کنید.

پ) سلطه فرهنگی

سلطه فرهنگی عبارت است از: «هجوم و سرایت یک‌جانبه عناصر و پدیده‌های فرهنگی از یک فرهنگ به فرهنگ دیگر». گروه سلطه‌گر، با استفاده از توانمندی‌ها و برتری‌های خود و با تکیه بر ظرفیت رسانه‌ها و فناوری‌های پیشرفته و استفاده از قدرت اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و حتی نظامی خویش، درصد است باورها و ارزش‌های خود را در بین فرهنگ دیگران رواج دهد و آنان را به پذیرش فرهنگ خود، متقدعاً یا وادر سازد و در نهایت، هویت فرهنگی گروه مقابل خود را تضعیف، تحریف و نابود کند. سلطه‌گران فرهنگی، برای گسترش نفوذ فرهنگ خویش، از «هجوم فرهنگی» استفاده می‌کنند. هجوم فرهنگی

عبارت است از: «تلاش برنامه‌ریزی شده و سازمان یافته یک گروه یا یک جهان فرهنگی برای تحمیل باورها، ارزش‌ها، هنجارها و نمادهای خویش بر سایر گروه‌ها و جهان‌های فرهنگی».

مهاجم فرهنگی، در صدد سلطه فرهنگی است. سلطه فرهنگی از انواع دیگر سلطه‌های، یعنی سلطه نظامی، سیاسی، اقتصادی، پیچیده‌تر و خطربنا کتر است؛ زیرا هویت یک ملت را نشانه می‌گیرد. ابزاریابی و جذب‌سازی فرهنگ خویش، سعی بر جلب نظر و اندیشه نیروهای رقیب می‌نماید تا آنان، با اختیار و انتخاب خود یا با اجبار و اکراه، فرهنگ محسوس و غیرمحسوس سلطه‌گر را پذیرند؛ برای مثال کشورهای اروپایی و آمریکایی، در ارتباطات خود با دیگران، کمتر تلاش کرده‌اند تا بر نامه‌ریزی و به صورت هدفمند، به ترویج ویژگی‌های مشیت فرهنگ خود مانند روحیه «وقت‌شناسی»، «وجдан کاری» یا «کنجکاوی علمی» در بین اقوام دیگر پردازند، متقابلاً در صدد هستند با ابزارها و رسانه‌های خود، به ترویج «لایالی گری فرهنگی» پردازند. نمونه این سلطه‌گری را در مواجهه با کشور خودمان شاهد هستیم که از تولید دانش بومی در زمینه فناوری‌های هسته‌ای و زیست فناوری، و حتی انتقال دانش و فناوری دیگران به ایران جلوگیری می‌کنند تا انحصار و سلطه علمی خود را حفظ نمایند. پس از فروپاشی شوروی و شکست نظام کمونیسم در برابر نظام سرمایه‌داری و امپریالیسم، باور به صحت و اعتبار اندیشه مدرنیسم، در بین برخی از نظریه‌پردازان این مکتب و سیاستمداران آن تقویت شد. در نتیجه، آنان از هر فرصت و ابزاری برای گسترش و حاکمیت اندیشه «لیبرال دمکراتی» در جهان استفاده کرده و می‌کنند.

مجموعه اقداماتی که موجب ایجاد و تقویت رابطه سلطه بین «سلطه‌گر» و «سلطه‌پذیر» می‌شود، «امپریالیسم» نامیده می‌شود. امپریالیسم، اشکال مختلفی دارد و به شیوه‌های گوناگون، برای تأمین و حفظ منافع سلطه‌گران، عملیاتی می‌شود؛ مانند امپریالیسم سیاسی، اقتصادی، نظامی و فرهنگی. امروزه، «امپریالیسم فرهنگی» در صدد سلطه انحصاری فرهنگی، علمی، آموزشی و ... بر سایر کشورهای است تا این ظرفیت برای سلطه سیاسی، اقتصادی و حتی نظامی خود استفاده کند و با تأمین منافع خویش، «استعمار نو و فرانو» را در سرزمین «سلطه‌پذیر» حاکم سازد. ترویج و گسترش مفاهیم «حقوق بشر»، «حقوق زنان» و نظایر آن، بر اساس بنیان‌های فکری و نظری غرب در جهان، اجبار سایر کشورها به پذیرش این مفاهیم و تعاریف، نمونه‌هایی از امپریالیسم فرهنگی است.

با توجه به راهبرد اسلام‌هراسی و ایران‌هراسی، که توسط امپریالیسم فرهنگی علیه کشور ما به کار گرفته شده است، برای خنثی‌سازی آن و اثربخش کردن ارتباطات و تعاملات فرهنگی، چه تدبیری باید اندیشیده شود و از کدام ویژگی‌های فرهنگی ایران و کدام روش‌ها می‌توان استفاده کرد؟

نظام سلطه در گذشته، از «قدرت سخت» برای گسترش نفوذ و کسب منافع خود استفاده می‌کرده است. اما در قرن اخیر از راهبرد «قدرت نرم» بهره می‌گیرد. قدرت نرم عبارت است از توانایی شکل دهی به باورها، گرایش‌ها و ترجیحات دیگران. قدرت نرم از

نوع اقناع و قدرت سخت از مقوله وادار و اجبار کردن است. قدرت نرم، به آن دسته از قابلیت‌ها و توانایی‌های یک جامعه گفته می‌شود که با ترویج ارزش‌های خود و القای غیرمستقیم آن، ارزش‌های جوامع دیگر را در راستای منافع خود تغییر می‌دهد. «قدرت یک رابطه روانی است بین کسانی که آن را به کار می‌برند و آنها بی که در معرض آن قرار می‌گیرند».

بررسی و تحقیق کنید

۱- دو نمونه از هجوم فرهنگی نظام سلطه علیه انقلاب اسلامی ایران در دهه‌های گذشته را بررسی و تجزیه و تحلیل کنید. با توجه به سطوح و لایه‌های فرهنگ، این هجوم بیشتر معطوف به کدام لایه است؟ چرا؟

۲- به چند گروه تقسیم شوید و هر گروه بالانتخاب یکی از موضوعات زیر، در مورد تهاجم فرهنگی کشورهای سلطه‌گر علیه کشورهای اسلامی، تحقیق کند. سپس نتایج را در کلاس ارائه کنید.
 (انتشار کتاب آیات شیطانی اثر سلمان رشدی، جنگ نرم از طریق بازی‌های رایانه‌ای، ترویج عروسک باربی، تبلیغات ماهواره در مورد ترویج الگوهای خانواده و تشکیل خانواده‌های باز به سبک غربی، مک دونالدی شدن رستوران‌ها و فروشگاه‌های توزیع غذا، تولید فیلم‌های هالیوودی و جذب استعدادهای برتر).

♦ دیپلماسی فرهنگی

اگر کشوری بخواهد با سایر کشورها ارتباط مفید و اثربخش داشته باشد چه باید بکند؟ از چه روش‌ها و امکاناتی می‌تواند استفاده کند؟

به اعتقاد صاحب نظران حوزه فرهنگ، دیپلماسی فرهنگی عبارت است از: مبالغه‌ای‌دها، اطلاعات، هنر، نحوه زندگی، نظام ارزشی و سنت‌ها و

اعتقادات، به منظور دستیابی به مفاهیم مشترک و تقویت تفاهم متقابل میان ملت‌ها و کشورها.

دیپلماسی فرهنگی، به عنوان ابزار سیاست خارجی، روش مؤثری است که دولت‌ها، با مشارکت مردم خود، آن را برای عرضه فرهنگ خویش به سایر ملت‌ها و کشورها به کار می‌گیرند و در میان انواع دیپلماسی‌های نوین، (دیپلماسی عمومی، دیپلماسی رسانه‌ای، دیپلماسی آموزشی، دیپلماسی اقتصادی و...) از اهمیت و جایگاه ویژه برخوردار است و از آن به عنوان «قرت نرم» در سیاست خارجی یاد می‌کنند. با توجه به پدیده جهانی شدن و ضرورت ارتباط جهان‌های فرهنگی با یکدیگر، دولت‌ها برای مدیریت تعامل با سایر کشورها، از «دیپلماسی فرهنگی» استفاده می‌کنند.

دولت‌ها در دیپلماسی فرهنگی، به منظور تأمین منافع ملی و با استفاده از ابزارهای فرهنگی و با بهره‌مندی از ظرفیت بخش غیردولتی، به معرفی و انتقال فرهنگ و تمدن سرزمین خود به مردم سایر کشورها می‌پردازند. این امر موجب گسترش ارتباطات میان مردم کشورهای مختلف می‌شود و زمینه برقراری روابط مستحکم و دوستانه میان آنها را فراهم می‌آورد.

دیپلماسی فرهنگی، برخلاف دیپلماسی سیاسی، الزاماً متکی و وابسته به دولت‌ها نیست و توسط دولت‌ها انجام نمی‌شود، بلکه بیشتر، ملت‌ها با استفاده از ابزارها و روش‌هایی مانند مؤسسه‌ساز و تشکل‌های غیردولتی و نهادهای مدنی، میراث فرهنگی، جشنواره‌های بین‌المللی ورزشی، فرهنگی، هنری و... به ارتباطات فرهنگی

باهم می‌پردازند. در تحقیق دیپلماسی فرهنگی، دولت‌ها بیشتر نقش هدایت‌کننده و حامی را ایفا می‌کنند و از مزایای آن برای تأمین منافع ملی بهره می‌برند.

نظام سلطه، با طراحی و اجرای «پروژه جهانی سازی»، در صدد است تا فرهنگ و اندیشه خود را بر جهان حاکم کند، بنابراین، اساس دیپلماسی فرهنگی و گسترش آن در عصر جدید، بر نفی جهانی سازی و حاکمیت فرهنگ نظام سلطه بر جهان استوار است و با به رسمیت شناختن و احترام به فرهنگ‌های دیگر، زمینه تعاملات و تبادلات فرهنگی را بین کشورها و ملت‌ها فراهم می‌آورد.

بیندیشید

کدام یک از محصولات و مؤلفه‌های فرهنگی استان شما، قابلیت انتشار در سایر کشورها را دارد و چگونه می‌توان از ظرفیت آنها برای حفظ و ارتقای منافع ملی استفاده کرد؟

دیپلماسی فرهنگی فطرت خواه در پی حوادث فرانسه و انتشار تصاویر توهینی آمیز به مقدسات اسلامی در یک نشریه فرانسوی و تشدید جریان ضد اسلامی و اسلام هراسی از سوی مقامات و رسانه‌های غربی، حضرت آیت الله خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب اسلامی، پیام مهمی خطاب به جوانان در اروپا و آمریکای شمالی ارسال نمودند. این پیام به زبان انگلیسی و سپس زبان‌های دیگر، منتشر شد. متن آن، به شرح زیر است:

بسم الله الرحمن الرحيم
به عموم جوانان در اروپا و آمریکای شمالی

من شما جوانان را مخاطب خود قرار می‌دهم؛ نه به این علت که پدران و مادران شما را ندیده می‌انگارم، بلکه به این سبب که آینده ملت و سرزمینتان را در دستان شما می‌بینم و نیز حسّ حقیقت‌جویی را در قلب‌های شما زنده‌تر و هوشیارتر می‌یابم. همچنین در این نوشته به سیاستمداران و دولتمردان شما خطاب نمی‌کنم، چون معتقدم که آنان آگاهانه راه سیاست را از مسیر صداقت و درستی جدا کرده‌اند.

سخن من با شما درباره اسلام است و به‌طور خاص، درباره تصویر و چهره‌ای که از اسلام به شما

ارائه می‌شود. از دو دهه پیش به این سو – یعنی تقریباً پس از فروپاشی اتحاد جماهیر سوری - تلاش‌های زیادی صورت گرفته است تا این دین بزرگ، در جایگاه دشمنی ترسناک نشانده شود. تحریک احساس رعب و نفرت و بهره‌گیری از آن، متأسفانه سابقه‌ای طولانی در تاریخ سیاسی غرب دارد. من در اینجا نمی‌خواهم به «هراس‌های» گوناگونی که تاکنون به ملت‌های غربی القا شده است، بپردازم. شما خود با مروری کوتاه بر مطالعات انتقادی اخیر پیرامون تاریخ، می‌بینید که در تاریخ نگاری‌های جدید، رفتارهای غیرصادقانه و مزورانه دولت‌های غربی با دیگر ملت‌ها و فرهنگ‌های جهان نکوهش شده است.

تاریخ اروپا و آمریکا از بردهاری شرمسار است؛ از دوره استعمار سرافکنده است؛ از ستم بر نگین پوستان و غیر مسیحیان خجل است. محققین و مورخین شما از خونریزی‌هایی که به نام مذهب بین کاتولیک و پروتستان و یا به اسم ملیت و قومیت در جنگ‌های اول و دوم جهانی صورت گرفته، عمیقاً ابراز سرافکنگی می‌کنند.

این به خودی خود جای تحسین دارد و هدف من نیز بازگو کردن بخشی از این فهرست بلند، سرزنش تاریخ نیست، بلکه از شمامی خواهم از روشنفکران خود بپرسید چرا وجدان عمومی در غرب باید همیشه با تأخیری چند ده ساله و گاهی چند صد ساله بیدار و آگاه شود؟ چرا بازنگری در وجدان جمعی، باید معطوف به گذشته‌های دور باشد نه مسائل روز؟ چرا در موضوع مهمی همچون شیوه برخورد با فرهنگ و اندیشه اسلامی، از شکل‌گیری آگاهی عمومی جلوگیری می‌شود؟

شما به خوبی می‌دانید که تحقیر و ایجاد نفرت و ترس موهوم از «دیگری»، زمینه مشترک تمام آن سودجویی‌های ستمگرانه بوده است. اکنون من می‌خواهم از خود بپرسید که چرا سیاست قدیمی هراس‌افکنی و نفرت‌پراکنی، این بار باشدتی بی‌سابقه، اسلام و مسلمانان را هدف گرفته است؟ چرا ساختار قدرت در جهان امروز مایل است تفکر اسلامی در حاشیه و انفعال قرار گیرد؟ مگر چه معانی و ارزش‌هایی در اسلام، مذاхم برنامه قدرت‌های بزرگ است و چه منافعی در سایه تصویرسازی غلط از اسلام، تأمین می‌گردد؟ پس خواسته اول من این است که درباره انگیزه‌های این سیاست‌نامایی گستردۀ علیه اسلام پرسش و کاوش کنید.

خواسته دوم من این است که در واکنش به سیل پیش‌داوری‌ها و تبلیغات منفی، سعی کنید شناختی مستقیم و بی‌واسطه از این دین به دست آورید. منطق سلیم اقتضا می‌کند که لاقل بدانید آنچه شما را از آن می‌گریزانند و می‌ترسانند، چیست و چه ماهیتی دارد. اجازه ندهید ریاکارانه، تروریست‌های تحت استخدام خود را به عنوان نمایندگان اسلام به شما معرفی کنند. اسلام را از طریق منابع اصیل و مأخذ دست اول آن بشناسید. با اسلام از طریق قرآن و زندگی پیامبر بزرگ آن ﷺ آشنا شوید.

من در اینجا مایلم بپرسم آیا تاکنون خود مستقیماً به قرآن مسلمانان مراجعه کرده‌اید؟ آیا تعالیم پیامبر اسلام ﷺ و آموزه‌های انسانی و اخلاقی او را مطالعه کرده‌اید؟ آیا

تاکنون به جز رسانه‌ها، پیام اسلام را از منبع دیگری دریافت کرده‌اید؟ آیا هرگز از خود پرسیده‌اید که همین اسلام، چگونه و بر مبنای چه ارزش‌هایی طی قرون متعددی، بزرگ‌ترین تمدن علمی و فکری جهان را پرورش داد و برترین دانشمندان و متفکران را تربیت کرد؟

من از شما می‌خواهم اجازه ندهید با چهره‌پردازی‌های موهنه و سخيفه، بین شما واقعیت، سد عاطفی و احساسی ایجاد کنند و امکان داوری بی‌طرفانه را از شما سلب کنند. امروز که ابزارهای ارتباطی، مرزهای جغرافیایی را شکسته است، اجازه ندهید شما را در مرزهای ساختگی و ذهنی محصور کنند. اگرچه هیچ‌کس به صورت فردی نمی‌تواند شکاف‌های ایجاد شده را پر کند، اما هریک از شما می‌تواند به قصد روشنگری خود و محیط پیرامونش، پلی از اندیشه و انصاف بر روی آن شکاف‌ها بسازد. این چالش از پیش طراحی شده بین اسلام و شما جوانان، اگرچه ناگوار است اما می‌تواند پرسش‌های جدیدی را در ذهن کنگکاو و جستجوگر شما ایجاد کند. تلاش در جهت یافتن پاسخ این پرسش‌ها، فرصت مغتنمی را برای کشف حقیقت‌های نو پیش روی شما قرار می‌دهد. بنابراین، این فرصت را برای فهم صحیح و درک بدون پیش‌داوری از اسلام از دست ندهید تا شاید به یمن مسئولیت‌پذیری شما در قبال حقیقت، آیندگان این برده از تاریخ تعامل غرب با اسلام را با آزردگی کمتر و وجودانی آسوده‌تر به نگارش درآورند.

سیدعلی خامنه‌ای

۱۳۹۳/۱/بهمن

برگزاری نماز جماعت مسلمانان در لندن ▲

درس سوم

نقش رسانه‌ها در تحولات فرهنگی

کارکرد فرهنگی رسانه‌ها

رسانه‌ها چگونه در تولید و انتقال فرهنگ، ایفای نقش می‌کنند؟

نقش رسانه‌ها در تحولات فرهنگی چیست؟ آیا تاکنون درباره واژگان، «جامعه اطلاعاتی»، «شبکه‌های اجتماعی» و «عصر رسانه‌ها» اندیشیده‌اید؟ این مفاهیم چه معنایی دارند و کارکرد فرهنگی و اجتماعی شان چیست؟ چه تأثیری بر دگرگونی‌های فرهنگی دارند؟

در دروس گذشته، با دگرگونی‌های فرهنگی و عوامل مؤثر بر آنها آشنا شده‌اید. در عصر حاضر، انسان در دنیای رسانه‌ها زندگی می‌کند و دنیا را از دریچه رسانه‌ها ادراک می‌کند. ایجاد و گسترش رسانه‌ها و افزایش روزافرونه دسترسی آسان به آنها، زمینه شکل‌گیری «جامعه جهانی» را فراهم آورده است. ابزار «رسانه»، بیش از سایر عوامل، در دگرگونی‌های فرهنگی و اجتماعی نقش آفرینی می‌کند و عملکرد سایر عناصر را تحت الشعاع قرار می‌دهد. در این دوره، میزان و چگونگی ارتباط انسان‌ها با هم و نیز ارتباط جهان‌های فرهنگی با یکدیگر نسبت به گذشته، کاملاً متفاوت شده است و در بستر «رسانه‌ها» شکل می‌گیرد.

در ابتداء، اختراع ماشین چاپ و گسترش کمی و کیفی انتشار کتاب و روزنامه‌ها و نیز اختراع رادیو و تلویزیون، مناسبات انسانی و فرهنگ حاصل از آن را دگرگون ساخته است. اما با انقلاب صنعتی و پیدایش رسانه‌های جدید، به ویژه با گسترش سریع شبکه‌های بین‌المللی اطلاعاتی - ارتباطی و فراهم آمدن قابلیت ذخیره، انتقال و انتشار حجم وسیعی از داده‌ها، وارد «عصر اطلاعات» شده‌ایم؛ به‌گونه‌ای که در آن امکان هرنوع ارتباط، به ویژه گسترش فرهنگ‌ها و پیام‌های فرهنگی، بسیار بیش از پیش فراهم آمده است.

بررسی و گفتگو کنید

- ◆ به نظر شما، دانش‌آموزان دوره دبیرستان، چه میزان از وقت خود را در فضای مجازی (تلفن همراه، اینترنت و...) سپری می‌کنند؟ این حضور، چه تأثیری بر فعالیت‌های آموزشی و پژوهشی کاربران دارد؟ چه تأثیری بر مناسبات فرد با خانواده و دوستانش بر جای می‌گذارد؟
- ◆ با رویکرد فرهنگی، حضور در فضای مجازی را تجزیه و تحلیل کرده و فرصت‌ها و تهدیدهای آن را مشخص کنید.

رسانه‌ها، در فرایند ارتباطات و جایه‌جایی اطلاعات در درون و برون جامعه سهم اساسی دارند، علاوه‌بر این می‌توانند در عرصه‌های سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و نظامی، کارساز باشند و به عنوان یک دانشگاه گستردگی در راستای تعالی و یا تخریب فرهنگ جامعه به فعالیت پردازنند. برخی از کارکردهای رسانه‌ها عبارت‌اند از:

- ۱- امکان دسترسی گستردگی به اطلاعات را برای عموم مردم به وجود آورده‌اند.

۲- جمع‌آوری، انباست و توزیع اطلاعات را سرعت بخشیده و محدودیت‌های زمانی و مکانی را از بین برده‌اند.

۳- امکان بازتولید، پالایش و گسترش اطلاعات برای همگان را فراهم آورده و آنها را در تولید اطلاعات سهیم کرده‌اند.

۴- دانش عمومی را در حوزه‌های مختلف معرفتی و علمی افزایش داده و آگاهی و توانایی مردم را برای دستیابی به زندگی مناسب و دانش‌بنیان فزونی بخشیده‌اند.

این تحولات فرهنگی، زمینه پیدایش «جامعه اطلاعاتی» را تسهیل کرده است؛ جامعه‌ای که اساس آن بر تولید، توزیع و گردش اطلاعات بنا نهاده شده است و «اطلاعات» به مثابه یک سرمایه ارزشمند محسوب می‌شود.

بررسی و تحقیق کنید

درباره واکنش رسانه‌های خارجی درخصوص «فتح خرمشهر» در دوران دفاع مقدس، گزارشی تهییه کنید و در کلاس ارائه دهید. به نظر شما گزارش‌ها و روایت‌های رسانه‌های خارجی از این واقعه، چه تأثیری بر اذهان عمومی داشته است؟

◆ رسانه‌ها و خلق جهان‌های فرهنگی

رسانه‌ها رکن اساسی جامعه پیشرفت و عامل جهانی شدن فرهنگ هستند. رسانه‌ها با ارائه اطلاعات، در شکل‌گیری شخصیت فردی و اجتماعی و خلق و گسترش جهان اجتماعی و جهان فرهنگی تأثیر فراوان دارند و قادر به ایجاد ارزش‌ها، آگاهی‌ها و هنجارهای جدید می‌باشند. به همین دلیل، فعالیت رسانه‌ای، خود یک کنش فرهنگی محسوب می‌شود که زمینه تعامل و تبادل افکار و اندیشه‌ها را فراهم می‌آورد.

رسانه‌ها، می‌توانند شرایط و زیرساخت‌های فکری- فرهنگی مناسب برای پیشرفت و توسعه، از قبیل ایجاد روحیه و مهارت کارگروهی، فرهنگ کارآفرینی، قانون محوری، فرهنگ نظام و حسابگری ... را در جوامع رواج دهنده و هر روز با اخذ و خلق ایده و تفکری جدید و ترویج آن، به روند توسعه جامعه کمک کنند.

آشنایی با کارکرد رسانه‌ها و فهم پیام‌های آشکار و پنهان آنها، نیازمند برخورداری از «سود رسانه‌ای» است. این سواد، به معنای توانایی و مهارت استفاده درست از رسانه‌های است و آنان که از این سواد، بی‌بهره هستند، مقهور جاذبه‌های ظاهری و فریبینده رسانه‌ها شده و تسلیم پیام‌ها و فرهنگ حاکم بر آنها می‌شوند.

تحقیقات مختلف نشان می‌دهد که رشد اقتصادی، افزایش سوادآموزی، مشارکت سیاسی و پذیرش مسئولیت اجتماعی، با میزان دسترسی به رسانه‌ها، ارتباط مستقیم دارد و هرچه مبادله اطلاعات صحیح و معتبر، سریع‌تر انجام شود، دستیابی به توسعه و پیشرفت، امکان‌پذیرتر است.

زندگی در «اتاق شیشه‌ای» در عصر رسانه‌ها به چه معناست؟ «حریم خصوصی» در فضای مجازی، چه معنا و مفهومی دارد؟ و چگونه می‌توان از حریم خصوصی خود مراقبت کرد و وارد حریم خصوصی دیگران نشد؟

سواد رسانه‌ای^۱ و تحولات فرهنگی

«سواد رسانه‌ای»، به چه معناست؟ ضرورت کسب سواد رسانه‌ای، در دنیای امروز چیست؟ این دانش، شامل چه مهارت‌ها و کارکردهایی است؟ آیا می‌توان با استفاده از این مهارت، به تحلیل فرهنگی و حل مسائل فرهنگی پرداخت؟ در پایه دهم در کتاب سواد رسانه‌ای، با مفهوم «سواد رسانه‌ای» و کارکردهای آن آشنا شدید. همچنان که آموختید، سواد رسانه‌ای، مجموعه‌ای از مهارت‌های قابل یادگیری است که به توانایی دسترسی، تجزیه و تحلیل و ایجاد انواع پیام‌های رسانه‌ای اشاره دارد و یک مهارت ضروری در دنیای امروزی به شمار می‌رود. برای حضور فعال و مؤثر در محیط پیچیده

رسانه‌ها، باید قادر به درک بهتر پیام‌های رسانه‌ای، تجزیه و تحلیل، ارزشیابی و پردازش اطلاعات باشیم. افراد، با کسب سواد رسانه‌ای، قادر به رمزگشایی از اهداف رسانه‌ها و کشف پیام‌های پیچیده موجود در محتوای آنها می‌باشند و می‌توانند در شکل‌گیری فرهنگ رسانه‌ای مشارکت فعال داشته باشند، این امر سبب می‌شود از حالت مصرف‌کننده منفعل خارج شده، و از رسانه‌ها به صورت هوشمندانه بهره‌مند شوند.

سواد رسانه‌ای می‌تواند به ما کمک کند تا:

- ۱- مهارت استفاده از فناوری‌های ارتباطی را به دست آوردیم.
 - ۲- آنچه را که رسانه‌ها می‌خواهند ما را به باور آن برسانند، تشخیص دهیم.
 - ۳- اطلاعات غلط و دروغ‌های رسانه‌ای را تشخیص دهیم.
 - ۴- مسائل فرهنگی را تشخیص داده و مهارت لازم برای حل آنها را به دست آوریم.
 - ۵- پیام‌های رسانه‌ای را براساس تجربیات خود، باورها و ارزش‌های خویش ارزیابی و تجزیه و تحلیل کنیم.
 - ۶- پیام‌های رسانه‌ای خود را طراحی، ایجاد و پخش کنیم و در تحولات فرهنگی مشارکت نماییم.
- سواد رسانه‌ای یکی از مهارت‌های مهم زندگی در عصر حاضر است. کسب این سواد، ما را در مقابله با امپریالیسم رسانه‌ای و برنامه‌های تهاجم فرهنگی نظام سلطه یاری می‌کند.

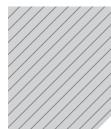
آیا می‌توانید نمونه‌هایی از بازی‌های رایانه‌ای، فیلم‌ها، انیمیشن‌ها و کارتون‌هایی که توسط جهان غرب و صهیونیست‌ها علیه جوامع اسلامی ساخته می‌شود را نام ببرید و ابعاد ضداسلامی و ضدایرانی و روش به کار رفته در آنها را بررسی کنید؟ در صورت تمایل، با چند نفر از کاربران این بازی‌ها مصاحبه کنید و تأثیرات بازی‌ها را بر روحیه و اخلاق آنها بررسی کنید.

امپریالیسم رسانه‌ای

سرمایه‌داری غربی با استفاده از ابزار تأثیرگذار رسانه و عنصر کلیدی آن، یعنی تبلیغات، سعی در یکسان‌سازی فرهنگی در همه ابعاد مادی و معنوی فرهنگ سایر ملل دارد که به این پدیده، «امپریالیسم رسانه‌ای» می‌گویند. رسانه‌ها در رویارویی فرهنگ‌ها و تمدن‌ها، بی‌طرف نیستند و برای گسترش و اشاعه فرهنگ و پیام خاص، ایجاد شده و فعالیت می‌کنند. به همین دلیل، غرب، برای نیل به اهداف و مقاصد خویش، تسلط بر شبکه ارتباطی را به عنوان برترین و مؤثرترین گزینه راهبردی خود برگزیده است.

مارشال مک‌لوهان: «جنگ‌هایی که در آینده رخ می‌دهد به وسیله تسليحات جنگی و در میدان‌های نبرد نخواهد بود، بلکه این جنگ‌ها به دلیل تصوراتی رخ خواهد داد که رسانه‌های جمعی به مردم القا می‌کنند».

نظام سلطه تلاش می کند با بهره گیری از آخرین یافته های علمی و پژوهشی، و با برخورداری از آخرین دستاوردهای تکنولوژیک و شگردهای تبلیغاتی، باورها، اندیشه ها، گرایش ها و فرهنگ «دیگران» را تغییر داده و با ارزش ها و فرهنگ خویش همراه و هماهنگ کند و با «مهندسی ذهن» دیگران، ایشان را به راهی بخواند که خود می خواهد. امروزه تراست های بزرگ اطلاعاتی و کارتل های عظیم رسانه ای شکل گرفته

است که با انکا به قدرت تکنولوژیکی، به ارائه تصویری مخدوش از حکومت ها، فرهنگ ها، اقوام و ادیان رقیب می پردازند و به صورت نظام مند و هماهنگ، در جهت دهی افکار عمومی جهانی و شکل گیری عقاید و گرایش ها و واکنش های موردنظر خود، تلاش می کنند.

تحقيق کنید

- ◆ درباره «مردак» غول رسانه ای جهان چه می دانید؟
- ◆ نقش مخرب وی در تهاجم به فرهنگ های مستقل و آزادی خواه و گسترش امپریالیسم فرهنگی چیست؟

امپریالیسم رسانه ای، با تشکیل امپراتوری فرهنگی - رسانه ای، هویت های فرهنگی، ملی و دینی سایر ملت ها را تغییر داده و بخش هایی از فرهنگ خود را جایگزین آنها نموده است. به همین دلیل، «جنگ رسانه ای» تنها جنگی است که حتی در زمان صلح نیز بین کشورها به صورت غیر رسمی ادامه دارد و هر کشوری با استفاده از ظرفیت رسانه ای خویش، برای پیشبرد اهداف سیاسی و فرهنگی خود از آن بهره می گیرد. سربازان جنگ رسانه ای، متخصصان تبلیغات، کارشناسان جنگ روانی و کارگزاران رسانه ها هستند. راهبرد طراحی شده توسط آمریکا، پیش ازحمله نظامی به عراق، نمونه بر جسته ای از جنگ رسانه ای به موازات جنگ نظامی به شمار می رود. خبرنگارانی که در اردوگاه نیروهای آمریکایی و انگلیسی حضور داشتند و اخبار جنگ را از دریچه دوربین خود، و البته از منظر منافع مهاجمان، به جهان مخابره می کردند، سربازان «جنگ رسانه ای» جدید بودند. مردمی که زیر بمباران جنگ رسانه ای قرار می گیرند، ممکن است خود، از وجود جنگ سنگینی که در فضای فرهنگی آنان جریان دارد بی اطلاع باشند، اما کارگزاران این جنگ، فرهنگ و باورها، گرایش ها و رفتارهای ایشان را نشانه گرفته اند. هدف جنگ رسانه ای، اگر چه در نهایت تغییر کار کرد و عملکرد دولت هاست، اما به طرز ملموسی به جای هدف قرار دادن مستقیم دولت ها، ملت ها و فرهنگ عمومی را هدف بمباران خود قرار می دهد و به تغییر و تحولات فرهنگی در جوامع می اندیشد تا بتواند حکومت های دست نشانده خود را به قدرت برساند.

دو فیلم زیر را مشاهده و بررسی کنید و با مراجعته به نقدهایی که درباره آنها در شبکه‌های مجازی و مجلات تخصصی وجود دارد، میزگرد فرهنگی تشکیل داده و درباره آنها گفتگو کنید:

- ❖ فیلم «تولد یک پروانه» به کارگردانی مجتبی راعی. ساخت سال ۱۳۷۶ ایران
- ❖ فیلم «رهایی از شاوشنگ» به کارگردانی فرانک دارابونت. ساخت ۱۹۹۴ میلادی

یکی از جلوه‌های امپریالیسم رسانه‌ای در جهان، امپریالیسم خبری است که از شکل‌های سلطه دنیای غرب بر جهان است. امپریالیسم خبری به معنی سلطه جویی انحصاری در نظام خبررسانی جهان است. امپریالیسم به طور تخصصی بر روی حجم، نوع، محتوا، کیفیت، کمیت، زمان و مکان یک خبر کار می‌کند. برای نخستین مرتبه واژه «امپریالیسم خبری» را رئیس جمهور فنلاند در گرد همایی کارشناسان ارتباطی یونسکو در دانشگاه تامپر فنلاند در سال ۱۹۷۱ به زبان آورد.

امپریالیسم خبری کارکردهایی دارد؛ از جمله اینکه وابستگی فرهنگی ایجاد می‌کند و خبرهای مناسب با منافع خود نشر می‌دهد و با به کارگیری شگردهای هنری و روان‌شناسانه گاه سیاه را سفید و سفید را سیاه جلوه می‌دهد تا نظام سلطه به حیات خود ادامه دهد. پیامد بمباران خبری امپریالیسم خبری، از خودبیگانگی فرهنگی، تمدن وارداتی و بی‌هویتی است که با آخرین دستاوردهای تکنولوژی عرضه می‌شود.

امپریالیسم خبری همچنین به ارزش‌های خبری مطابق میل دست‌اندرکاران می‌پردازد و عمدهاً با طرح مسائل نمایشی و در حقیقت کم اهمیت، اذهان مخاطبان بین‌المللی خود را از پرداختن به حقایق موجود در جوامع تحت سلطه باز می‌دارد.

پنج غول مطبوعاتی و خبری جهان یعنی خبرگزاری‌های آسوشیتدپرس، یونایتدپرس، رویترز،

ساختمان مرکزی خبررسانی بی‌بی‌سی در لندن

فرانسوپرس و ایتارتاس همگی زاییده رقبات های دوران استعماری دو قرن گذشته‌اند. امپریالیسم خبری، در عصر استعماری قرن گذشته، به کمک قدرت‌های بزرگ در تلاش بوده است تا در مناطق تحت نفوذ سیاسی و اقتصادی خویش، شبکه‌های خبری خود را بسط و گسترش دهد. هم‌اکنون در جهان بیش از ۱۲۰ خبرگزاری بزرگ و بین‌المللی، فعالیت دارند و هیچ یک از آنها به عنوان رقیبی برای این ۵ خبرگزاری و غول خبری نیستند.

بررسی و گفتوگو کنید

- ◆ دو مورد از شایعاتی را که در سال‌های اخیر توسط امپریالیسم خبری در جامعه منتشر شده‌است نام ببرید و چگونگی القای آن را تجزیه و تحلیل نمایید.
- ◆ چگونه می‌توان جامعه را در برابر تهاجم امپریالیسم رسانه‌ای مصون ساخت؟

امام موسی صدر:

- مطبوعات از مهم‌ترین میدان‌های جهادی و از بر جسته‌ترین عوامل تکوین انسان مدنی است. این جایگاه والا وظایفی در قبال جامعه به عهده اصحاب مطبوعات می‌گذارد. همان‌طور که وظایفی در قبال اینان در عهده جامعه می‌نهد. وظیفه اینان در قبال جامعه جهت‌دهی و روشنگری و خیرخواهی مخلصانه و بی‌شاییه است. حق آنان به جامعه نیز همان برخورداری از آزادی و پشتیبانی و تأمین امکاناتی است که او را از فساد و انحراف مصون بدارد.

- مطبوعات محربی است برای پرستش خدا و خدمت به انسان‌ها و اگر از عهده وظایف خود بر نیاید، دامگه شیطان و مایه تخریب انسانیت خواهد بود، این عرصه از مهم‌ترین و حساس‌ترین میدان‌های جهاد است، زیرا فکار عمومی را شکل می‌دهد؛ فرهنگ‌آفرین است؛ خوارک روح را فراهم می‌آورد؛ مراحل جدید تکامل معنوی را پی می‌نهد؛ عواطف مردم را پیراسته می‌کند و آنان را به نیکی و راستی رهنمون می‌کند.

مطبوعات با نظارت بر جامعه و ارکان آن و با جهت‌دهی به دولت و حاکمیت و نهادها و با مشارکت در ساماندهی اقتصاد و سیاست و کوشش در تصحیح امور جامعه، در حقیقت، به جامعه بشری و محیط انسانی نظم می‌بخشد و به این ترتیب، خدمتگزار جامعه و فرد و انسانیت و نتیجتاً، از ارکان کرامت بخشیدن به انسان و حفظ این کرامت است.